

RESOLUCIÓ DEL CONSELL NACIONAL D'EUiA

SOBRE ELS RESULTATS ELECTORALS DEL 27S (2/10/15)

Anàlisi dels resultats electorals:

EUiA, en primer lloc, vol agrair el suport a *Catalunya Sí Que Es Pot* per part de les 366.494 persones que han votat aquesta candidatura el 27 de Setembre. Així mateix, volem agrair la feina feta pels candidats i candidates, i per totes les persones independents, d'ICV, d'EUiA, de Podem, i d'Equo que han treballat fent campanya i explicant les nostres propostes.

EUiA celebra la gran participació d'aquestes eleccions, amb un 77,44%, gairebé 10 punts per sobre de les eleccions catalanes de 2012, sent les segones eleccions més participatives de la història de Catalunya (només les eleccions generals de 1982 van tenir més participació).

Les eleccions del 27 de Setembre han estat guanyades per les opcions independentistes, que tenen majoria absoluta d'escons, però no han assolit el seu objectiu de tenir majoria absoluta de vots per guanyar, en els termes plebiscitaris que plantejaven, aquestes eleccions. En concret, *Junts pel Sí* ha obtingut 62 escons i 1.620.973 vots, i la CUP ha obtingut 10 escons i 336.375 vots. Això representa que la suma d'escons (72) sobrepassa la majoria absoluta de la cambra (68), però la suma dels vots (1.957.348), es queda en el 47,74% del total. Aquesta xifra final mostra com les opcions independentistes han tocat sostre electoralment, i no han anat massa més enllà dels suports que ja s'havien expressat en el procés participatiu del 9N, estant per sota en escons del que CiU, ERC i CUP ja tenien en escons al 2012 per separat (74).

En segona posició ha quedat Ciutadans, amb 25 escons i 734.910 vots (17,93%), que inserida en la lògica plebiscitària ha estat la principal beneficiada de la forta polarització de la campanya en termes Independència SI o NO. Ha estat força més votada en 29 municipis, i segona força més votada en 293 municipis, especialment en l'àrea metropolitana de Barcelona i de Tarragona, destacant la seva primera posició a Hospitalet, segona ciutat de Catalunya. Ha estat la força més identificada per l'electorat com l'opció del NO a la independència, i ha rebut vot d'electorats d'altres espais i de diverses classes socials, més enllà del seu electorat clàssic.

Aquesta polarització extrema, especialment de les classes treballadores i populars, és un fet preocupant; la irresponsabilitat de Mas i Rajoy ha portat Catalunya a fer créixer projectes nacionals enfrontats que s'exclouen mútuament, amb fortes càrregues identitàries, i que dificulten el diàleg a la societat catalana, i entre Catalunya i Espanya.

En la mateixa lògica del NO a la independència, però des d'una perspectiva més progressista i reformista, ha estat identificat el PSC, que ha aguantat com a tercera força en vots i en escons al Parlament de Catalunya. Ha perdut 4 escons (de 20 a 16), i passa del 14,43% (524.707 vots) al 12,74% (522.209 vots), però ha guanyat en 6 municipis (algunes alcaldies, com Santa Coloma de Gramenet i Cornellà) i ha estat segona força a 81 municipis, situant-se per sobre del que les enquestes havien pronosticat pel PSC.

Catalunya Sí Que Es Pot ha obtingut 11 escons i 366.494 vots (8,94%). Suposa perdre 2 escons respecte la candidatura ICV-EUiA de 2012, i tenir 0'96% menys de percentatge (9,90%), a pesar de que la major participació ha suposat un augment de 6.789 vots respecte del 2012 (359.705 vots). No ha guanyat en cap municipi, i ha estat segona força només a 6 municipis de Catalunya. S'ha perdut la

representació a la província de Lleida, i un diputat per Barcelona, respecte del resultat de 2012. Encara així, **Catalunya Sí Que Es Pot** es la 4a força al Parlament de Catalunya, per sobre del PP com 5a força (que s'enfonsa de 19 a

11 escons, perdent 123.237 vots), i per sobre de la CUP, 6a força, que passa de 3 a 10 escons. Pel que respecta a EUiA, hem passat de 3 a 1 diputat, i ICV de 10 a 3 diputats/des.

Sense cap mena de dubte, i fent autocrítica des del primer moment, el resultat de **Catalunya Sí Que Es Pot** no és positiu, ja que no hem assolit els objectius que ens havíem marcat. El resultat no ens permet ser una alternativa al govern de **Junts Pel Sí** (que proposarà a Mas), ni ser la primera força per fer oposició, paper que exercirà Ciutadans. Aquest fet, que les dretes puguin ser centrals a govern i a oposició ens preocupa especialment, per que poden quedar en segon pla de la vida parlamentària les qüestions socials i democràtiques, i seguir en primer pla el conflicte nacional.

Les raons d'aquest resultat són diverses, complexes, i tenen influència en diferents graus. Principalment, ens ha castigat la polarització de la campanya en dos extrems, independència Sí o No. **Catalunya Sí Que Es Pot** no va acceptar aquestes eleccions com un plebiscit, per principi democràtic, per que no es pot discernir el futur del país d'aquesta manera; però una gran part de la ciutadania ha llegit en clau plebiscitària aquestes eleccions i ha votat en conseqüència, a opcions clarament del Sí, o a opcions clarament del NO, i per tant, ha estat un error de **Catalunya Sí Que Es Pot** no haver calibrat millor aquest impacte i que no se'l podia esquivar o sobrepassar. El paper que han jugat els mitjans de comunicació públics i privats a Catalunya a favor del relat plebiscitari, el moviment a la contra generat des de l'espanyolisme i l'immobilisme del Govern de Rajoy, l'entrada en campanya d'actors internacionals com Obama, Merkel, Cameron o Sarkozy, les declaracions de les associacions de la banca espanyola, l'Església, i demés poders econòmics i polítics, han acabat de marcar la campanya i el vot gairebé exclusivament sobre l'eix nacional.

Només dues forces parlamentàries es van negar durant la campanya a aquest esquema, i han acusat el foc creuat entre els dos fronts: Unió Democràtica de Catalunya, que ha quedat fora del Parlament per primer cop en la seva història, i **Catalunya Sí Que Es Pot**, que no ha obtingut els resultats esperats.

Una altra raó d'aquest resultat de **Catalunya Sí Que Es Pot**, directament relacionada amb la polarització, és la dificultat per explicar i fer entendre el nostre posicionament respecte de la qüestió nacional. **Catalunya Sí Que Es Pot** ha estat referència de la voluntat de fer un referèndum i d'iniciar un procés constituent, i que era punt de trobada de diferents sensibilitats nacionals, però gran part de l'electorat s'ha trobat confús en si demanava o no la independència. Les aparicions en positiu de dirigents d'Izquierda Unida i de Podemos parlant del dret a decidir i d'un nou encaix de Catalunya amb Espanya, no han estat suficients per una bona part de l'electorat federalista o autonomista de les classes populars metropolitanes que ens votava, i que han trobat en PSC i Ciutadans la garantia de que Catalunya no marxaria d'Espanya, al marge d'altres consideracions ideològiques que el relat plebiscitari ha eclipsat. En el sentit contrari, l'electorat més sobiranista d'ICV-EUiA ha considerat insuficient aquest relat, i ha marxat a votar opcions netament independentistes com la CUP o **Junts pel Sí**, per agregació a la força guanyadora i vot útil, o pel caràcter més rupturista i antiautoritari que l'esquerra independentista li ha donat a aquestes eleccions, sent ja un comportament repetit el que una part de la població que no és ideològicament independentista, vota independència davant dels atacs del PP, la caverna mediàtica, i algunes institucions de l'Estat.

Tampoc ha ajudat la manca de temps, amb l'estiu pel mig, per construir la coalició i donar-li una dimensió més ciutadana, per elegir la candidatura de manera participativa, i per posar en marxa el dispositiu electoral amb nous actors i maneres de fer ben diferents al que havíem conegut amb la coalició ICV-EUiA, especialment pel que es refereix a les aparicions en campanya del aliats estatals, que no sempre han estat enteses per l'afiliació i la base social més clàssica del nostre electorat.

La marca era poc coneguda i en alguns sectors socials portava a equívocs en el terreny nacional, i el cap de llista Lluís Rabell, que ha fet una magnífica campanya, era poc conegut, i les possibilitats de donar-lo a conèixer massivament han estat limitades. El fet d'haver perdut a actors rellevants en el procés negociador, com Procés Constituent o Barcelona en Comú, també ha reduït les potencialitats electorals de *Catalunya Sí Que Es Pot*.

Altres consideracions que poden haver influït en aquest resultat són la manca de gent jove i missatges dirigits al jovent durant la campanya; també l'escassa presència de dones en les intervencions de campanya, amb mítings molt masculinitzats; o que en moltes ocasions era un discurs especialment dirigit als sectors més desfavorits i mobilitzats socialment, però que no interpel·lava a classes mitjanes, o a treballadors i treballadores del sector públic.

Propostes per a l'acció política en l'inici d'aquest nou cicle polític a Catalunya:

1. El grup parlamentari de *Catalunya Sí Que Es Pot*, treballarà des del primer Ple per ser l'oposició d'esquerres al Parlament, per posar en el debat polític les qüestions socials, de defensa de drets i serveis públics, de polítiques públiques per reactivar l'economia i generar ocupació, i per defensar la necessitat d'un referèndum per sortir de l'actual situació de bloqueig que pateix la relació Catalunya – Espanya.
2. El grup parlamentari de *Catalunya Sí Que Es Pot* no investirà a Artur Mas com a President de la Generalitat, ni per activa ni per passiva, ni a qualsevol altre candidat o candidata que no estigui d'acord amb les propostes socials, nacionals, i democràtiques que plantejarà el grup parlamentari de *Catalunya Sí Que Es Pot* durant el debat d'investidura.
3. Cal desenvolupar *Catalunya Sí Que Es Pot* més enllà del grup parlamentari, tant en el territori com a nivell sectorial, seguint la filosofia del Nou Espai que EUiA ha vingut defensant des de la 6a Assemblea. Amb totes les dificultats, aquest espai unitari té molt de recorregut per créixer i per esdevenir una alternativa real a la polarització existent, i per un canvi social i democràtic en profunditat.
4. Concretar i explicar millor la proposta nacional d'EUiA, i en conseqüència, la de *Catalunya Sí Que Es Pot*, que ha estat un dels punts febles de la candidatura. El projecte constituent d'EUiA és basa en fer una consulta o referèndum on defensar una República Catalana lliurement federada a la resta de pobles d'Espanya i d'Europa. L'actual situació de polarització, sense posar en dubte que som punt de trobada de diferents sensibilitats nacionals, exigeix que donem un pas més en la clarificació de la nostra proposta, d'arrel federal, i alternativa a la independència; cal explicitar que proposem un nou encaix entre Catalunya i Espanya des de la ruptura democràtica amb el règim del 1978, i que per això comptem amb la complicitats de forces estatals com Izquierda Unida i Podemos, a diferència del PSC, que no vol el dret a decidir, i que tot ho confia a una reforma constitucional del PSOE que decidiran en el marc estatal, i que continuarà sense reconèixer a Catalunya com a subjecte polític. Actualment, som la única força amb representació parlamentària que defensa, alhora, ruptura democràtica, dret a decidir i un nou encaix de Catalunya a l'Estat, per tant, reforcem aquesta singularitat que pot acabar amb la polarització existent i reconduir a una majoria de les classes populars cap a una proposta de sortida democràtica, unitària, i d'acord fraternal entre catalans i catalanes, i amb la resta de pobles d'Espanya.
5. Fer arribar aquesta resolució i el seu debat a totes les assemblees de base d'EUiA per aprofundir en les propostes polítiques que es fan des del debat col·lectiu de l'afiliació i l'activisme.